

قدوین الگوی توسعه فردی منابع انسانی و بررسی تأثیر آن بر عملکرد سازمانی (مورد مطالعه: سازمان تأمین اجتماعی تهران)^۱

نعمت‌الله تذکری^۲

محمد فیضی^۳

اسحاق رسولی^۴

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۰۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۱/۲۲)

چکیده:

پژوهش حاضر با هدف طراحی الگوی توسعه فردی منابع انسانی و تبیین نقش آن در عملکرد سازمانی انجام شده است. این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی می‌باشد که از روش آمیخته از نوع اکشتافی به عنوان روش پژوهش استفاده کرده است. جامعه آماری این پژوهش در بخش کیفی شامل ۱۶ نفر از متخصصان توسعه منابع انسانی و مدیران سازمان تأمین اجتماعی بود و در بخش کمی از ۳۵۱ نفر از کارکنان سازمان تأمین اجتماعی به عنوان مشارکت کنندگان استفاده شد. از روش نمونه گیری هدفمند در بخش کیفی و از روش نمونه گیری تصادفی ساده در بخش کمی استفاده شد. ابزار جمع آوری داده‌ها در بخش کمی شامل مصاحبه نیمه ساختاریافته و در بخش کمی شامل پرسشنامه عملکرد سازمانی هرسی و گلداستی و پرسشنامه محقق ساخته توسعه فردی منابع انسانی بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کمی از نرم افزار NVivo11 و در بخش کمی از نرم افزار Lisrel ۱۹ استفاده شد. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها شامل روش داده بنیاد (کدگذاری بار، محوری و انتخابی) در بخش کیفی و روش تحلیل مسیر، همیستگی پیرسون و رگرسیون همزمان برای بخش کمی بود. نتایج این پژوهش در بخش کیفی منجر به شکل گیری الگوی توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی تهران شد و در بخش کمی اثر الگو بر عملکرد سازمانی مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن حاکی از تأثیر مثبت الگوی توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی بود. یافته‌های این پژوهش می‌تواند دلالت‌های کاربردی و عملیاتی در راستای توسعه فردی منابع انسانی و بهبود عملکرد سازمانی در سازمان تأمین اجتماعی ارائه می‌دهد.

کلیدواژگان: توسعه فردی منابع انسانی، عملکرد سازمانی، روش آمیخته، نظریه داده بنیاد، سازمان تأمین اجتماعی.

۱- این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول می‌باشد.

۲- فارغ التحصیل دکتری، گروه مدیریت دولتی، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران. مسئول مکاتبات: tazakorin@yahoo.com

۳- استادیار، گروه مدیریت، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

۴- استادیار، گروه مدیریت، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

۱. مقدمه

کلید موفقیت در اقتصاد مبتنی بر دانش در حال ظهور، منابع انسانی است. امروزه هر سازمانی چه دولتی و چه خصوصی با چالش هایی نظیر تغییرات سریع، پیشرفت های فناوری، انتظارات متغیر مشتریان و ارباب رجوع و پاسخگویی در قبال آنها مواجه هستند. اکثر این سازمان ها کم و بیش به تجهیزات، تکنولوژی و تسهیلات یکسانی دسترسی دارند، اما آنچه که برای آنها بیشتر اهمیت دارد این است که چگونه به خوبی از منابع انسانی استفاده کنند (۱ و ۲). یکی از شاخص های مهم در توسعه جامعه داشتن نظام رشد یافته و ارتقاء کیفی منابع انسانی است (۳ و ۴). بنابراین، نیروی انسانی به عنوان مهمترین رکن و سرمایه هر سازمان نقش کلیدی در رسیدن به اهداف توسعه دارد و ویژگی های منفی منابع دیگر مانند فناپذیری، قابلیت تقلید و غیره را ندارد (۵، ۶ و ۷). امروزه یکی از استراتژی های سازمان ها، توسعه منابع انسانی می باشد که به معنای توسعه همه جانبی کارکنان می باشد و باعث ایجاد آگاهی علمی، ارتقای سطح دانش کارکنان، ارتقای قابلیت کارکنان، توسعه مهارت و به روز شدن اطلاعات می شود (۸، ۹ و ۱۰). عوامل درونی و بیرونی (اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و فرهنگی) هر دو بر توسعه فردی منابع انسانی تأثیر می گذارد و در نتیجه شایستگی کارکنان، انگیزش و نگهداری منابع انسانی و عملکرد سازمانی و عملکرد کارکنان را تحت تاثیر قرار می دهد (۱۱). محققان دریافته اند که توسعه منابع انسانی یکی از راهکارهای مؤثر بهبود عملکرد، رضایت کارکنان، افزایش بهره وری و استفاده بهینه از قابلیت ها و توانایی های فردی و گروهی افراد، به ویژه کارکنان سازمان برای دستیابی به اهداف سازمانی است (۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵) (۱۶).

از سوی دیگر، عملکرد سازمانی به عنوان یکی از مهمترین شاخص ها در تعیین موفقیت یا عدم موفقیت سازمان ها تلقی می شود (۱۷ و ۱۸). عملکرد سازمانی به معنای دستیابی به اهداف سازمانی می باشد (۱۹). عملکرد سازمانی فرایند تبیین کیفیت اثربخشی و کارایی اقدامات گذشته است و میزان دستیابی به اهداف سازمانی را مشخص می کند (۲۰ و ۲۱ و ۲۲). در فضای رقابتی سازمان ها، دست اندرکاران مدیریت همواره در تلاش هستند با ایجاد مزیت رقابتی پایدار از طریق ارتقاء عملکرد سازمانی به رونق نهاد خود بیفزایند (۲۳). آنچه که منجر به موفقیت سازمان ها و عملکرد سازمانی موفق می شود دسترسی به منابع انسانی مناسب می باشد (۱۸). در اینجاست که نقش توسعه منابع انسانی در عملکرد سازمانی مهم و حیاتی می شود.

پژوهش هایی در رابطه با عملکرد سازمانی و توسعه منابع انسانی در سازمان ها انجام شده است (۱، ۳، ۱۲، ۱۸، ۲۰، ۲۴، ۲۵، ۲۶ و ۲۷). حسینی، تبسیمی و دادر (۳) به بررسی کارکردهای مدیریت منابع انسانی و تأثیر آن بر عملکرد سازمانی پرداختند و گزارش دادند که کارکردهای مدیریت منابع انسانی بر عملکرد سازمانی تأثیر مثبت و معناداری دارد. رسولی، الفت پور و قربانی (۲۴) نیز در پژوهشی به بررسی تأثیر مدیریت دانش و توسعه منابع انسانی بر عملکرد سازمانی پرداخته اند و در نتایج

پژوهش خود گزارش دادند که مدیریت دانش و توسعه منابع انسانی بر عملکرد سازمانی تأثیر مثبتی دارد. در پژوهش دیگری، رانا و مالیک (۲۵) به بررسی تأثیر توسعه منابع انسانی بر عملکرد سازمانی پرداخته اند که نتایج پژوهش حاکی از اثر مثبت این متغیر بر اثربخشی سازمانی بوده است. اما آنچه که در بررسی پیشینه پژوهش یافت نشد توجه به سطح فردی توسعه منابع انسانی می باشد. لوسیر و هندن (۱۶) معتقد هستند که توسعه منابع انسانی به منظور توسعه دانش، تخصص، بهره وری و رضایت کاری در سطوح مختلف فردی، تیمی، سازمانی یا ملی انجام می شود. توسعه منابع انسانی در سطح فردی را می توان به دو شاخه تقسیم کرد: توسعه فرد به عنوان یک شخص و توسعه قابلیت ها و توانمندی ها به عنوان ارزشی که برای نیروی انسانی دارد (۲۸). راس-افت (۲۹) نیز اهمیت توسعه فردی منابع انسانی را مورد توجه قرار می دهد و توسعه قابلیت ها و توانمندی های کارکنان را معیار توسعه فردی قرار می دهد و نه توجه کمیت کارکنان. بنظر می رسد توسعه فردی منابع انسانی می تواند منجر به ماندگاری و رضایت کارکنان، بهره وری منابع انسانی، بهبود خلاقیت، کارآمدی، عزت نفس، انگیزش، توسعه قابلیت ها و توانمندی کارکنان شود (۳۰ و ۳۱). بررسی پیشینه پژوهش مرتبط با موضوع تحقیق نشان می دهد که عمدۀ پژوهش ها در سطح کلی تر یعنی سطح تیمی و سازمانی توسعه منابع انسانی انجام شده است. برای مثال، نقش مدیریت منابع انسانی در عملکرد سازمانی یا نقش توسعه منابع انسانی بر عملکرد سازمانی نشان می دهد که سطح تیمی و سازمانی توسعه منابع انسانی بیشتر مورد توجه بوده است و مؤلفه های فردی از قبیل عزت نفس، کارآمدی، رشد شخصی و انگیزه خیلی مورد توجه نبوده است.

بنابراین، با توجه به اهمیتی که توسعه فردی منابع انسانی در عملکرد سازمانی دارد و با توجه به اینکه پژوهش های قابل توجهی در این زمینه انجام نشده است. محققان بر آن شده اند تا ابتدا به طراحی الگوی توسعه فردی منابع انسانی پرداخته و سپس نقش این الگو را بر عملکرد سازمانی مورد بررسی قرار دهند. بنابراین، در این پژوهش محققان به دنبال پاسخگویی به دو سؤال اساسی می باشند که عبارت است از: ۱) الگوی توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی تهران چگونه باید باشد؟ ۲) الگوی توسعه فردی منابع انسانی چه تأثیری بر عملکرد سازمانی تأمین اجتماعی تهران دارد؟

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با هدف طراحی الگوی توسعه فردی منابع انسانی و تبیین نقش آن در عملکرد سازمانی انجام شده است. مطالعه موردنی این پژوهش، سازمان تأمین اجتماعی تهران می باشد. این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی می باشد که از روش آمیخته از نوع اکشتافی (کیفی-کمی) به عنوان روش پژوهش استفاده کرده است. به این صورت که در بخش کیفی از روش کیفی داده بنیاد برای شکل دادن به مدل نظری استفاده شد و در بخش کمی از روش همبستگی پیرسون برای تبیین رابطه توسعه فردی

منابع انسانی و عملکرد سازمانی استفاده شد. جامعه آماری پژوهش در بخش کیفی شامل خبرگان متخصص در زمینه توسعه فردی منابع انسانی و همچنین مدیران سازمان تأمین اجتماعی تهران بود که با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند تعداد ۱۶ نفر برای انجام مصاحبه انتخاب شدند. منطق نمونه گیری در بخش کیفی، قاعده اشباع نظری بود. جامعه آماری پژوهش برای بخش کمی هم شامل مدیران و کارکنان سازمان تأمین اجتماعی تهران بود که با استفاده از فرمول کوکران، ۳۵۱ نفر به عنوان مشارکت کنندگان تحقیق انتخاب شدند که برای نمونه گیری از روش نمونه گیری تصادفی ساده استفاده شد. ابزار جمع آوری اطلاعات در بخش کیفی شامل مصاحبه نیمه ساختار یافته و در بخش کمی، پرسشنامه عملکرد سازمانی هرسی و گلداسمیت (۳۲) و پرسشنامه محقق ساخته توسعه فردی منابع انسانی بود. در بخش مصاحبه، سوالات مصاحبه در قالب مدل پارادایمی روش داده بنياد که شامل شرایط علی، شرایط مداخله گر، شرایط زمینه ای، راهبردها، مقوله اصلی و پیامدها بود، طراحی شده بودند. پرسشنامه عملکرد سازمانی هرسی و گلداسمیت دارای ۴۲ گویه می باشد که هفت مؤلفه توانایی، وضوح، کمک، مشوق، ارزیابی، اعتبار و محیط را مورد سنجش قرار می دهد. روایی این پرسشنامه توسط اسدی و همکاران به نقل از تونکه نژاد و داوری ۰/۸۶ گزارش شده است که مورد قبول است (۳۱) و پایایی این پرسشنامه هم در پژوهش حاضر ۰/۸۹ گزارش شده است. پرسشنامه محقق ساخته توسعه فردی منابع انسانی هم دارای ۴۶ گویه می باشد که شش مؤلفه شرایط علی، شرایط مداخله گر، شرایط زمینه ای، پدیده اصلی، راهبردها و اقدامات، و پیامدهای توسعه فردی منابع انسانی را مورد سنجش قرار می دهد. بعد این پرسشنامه توسط تحلیل عاملی اکتشافی تعیین شده و سپس توسط تحلیل عاملی تأییدی مورد تأیید قرار گرفته است. پایایی این پرسشنامه نیز توسط محقق ۰/۸۹ گزارش شده است. تجزیه و تحلیل داده ها در بخش کیفی در سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی انجام شد. در مرحله کدگذاری باز، نام گذاری و طبقه کردن داده ها انجام شد. در مرحله کدگذاری محوری به کشف روابط بین کدها و طبقه ها پرداخته شد تا مقوله های اصلی استخراج شوند و در مرحله کدگذاری انتخابی هم نتایج گام های قبلی به شکلی نظام مند در قالب مدل ارائه شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها در بخش کیفی از نرم افزار استفاده شد و در بخش کمی روش همبستگی پیرسون برای تعیین نوع رابطه بین متغیرها و از روش تجزیه و تحلیل رگرسیون همزمان برای تعیین اثر پیش بینی متغیر پیش بین توسط متغیر ملاک استفاده شد. نرم افزار آماری که بدین منظور مورد استفاده قرار گرفت عبارت بود از نرم افزار SPSS ۱۹ که نرم افزاری شناخته شده در تحلیل آماری می باشد.

یافته های پژوهش

یافته های پژوهش در دو بخش کیفی و کمی ارائه می شود. در بخش اول، ابتدا اطلاعات توصیفی مصاحبه شوندگان ارائه می شود و سپس نتایج تحلیل کیفی داده های حاصل از مصاحبه بیان می شود. در بخش دوم نیز نتایج توصیفی و استنباطی داده های کمی بیان می شود.

(الف) بخش کیفی

اطلاعات توصیفی مربوط به مصاحبه شوندگان به شرح زیر می باشد.

جدول ۱. اطلاعات توصیفی مصاحبه شوندگان

درصد	فرآوانی	سطوح	متغیر
%۷۵	۱۲	خبره منابع انسانی	تخصص
%۲۵	۴	مدیر تأمین اجتماعی	
%۱۰۰	۱۶	جمع	
%۱۲	۲	زن	
%۸۸	۱۴	مرد	جنسیت
%۱۰۰	۱۶	مجموع	
%۲۴	۴	۳۰ تا ۲۰ سال	
%۳۸	۶	۴۰ تا ۳۱ سال	
%۱۹	۳	۵۰ تا ۴۱ سال	سن
%۱۹	۳	۵۱ سال به بالا	
%۱۰۰	۱۶	مجموع	
%۶	۱	کارشناسی	
%۳۱	۵	کارشناسی ارشد	قطع تحصیلی
%۶۳	۱۰	دکتری	
%۱۰۰	۱۶	مجموع	

نتایج یافته های توصیفی نشان می دهد که ۷۵ درصد از مصاحبه شوندگان خبره در توسعه منابع انسانی بوده اند و ۲۵ درصد هم از مدیران سازمان تأمین اجتماعی بوده اند. بیشتر شرکت کنندگان در این پژوهش را مردان (۸۸٪) تشکیل می دهند. بیشترین دامنه سنی مربوط به سنین بین ۴۰ تا ۴۱ سال (۳۸٪) می باشد و بیشترین مقطع تحصیلی شرکت کنندگان به دکتری با حدود ۶۳ درصد تعلق دارد.

سوال اول پژوهش: الگوی توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی تهران چگونه می باشد؟

برای پاسخ به این سؤال، با کدگذاری داده های جمع آوری شده بالغ بر ۱۳۲ کد نهایی، ۳۴ مفهوم و ۶ مقوله اصلی احصاء شد و در قالب مدل پارادایمی الگوی توسعه فردی منابع انسانی ارائه شده است. سپس روایی مدل و داده های حاصل شده از طریق شاخص نسبت روایی محتوایی (CVR) و شاخص روایی محتوایی (CVI) مورد تأیید قرار گرفت. پایابی مدل نیز از طریق آزمون کاپا $\cdot 64/0$ گزارش شد که به دلیل بالا بودن این عدد از مقدار عددی لازم برای شاخص کاپا $(0/60)$ معتبر است.

جدول ۲. نتایج شاخص روایی محتوایی (CVI)

CVI	متخصصان مخالف	متخصصان موافق	کدهای نهایی	مفهوم	مفهوم اصلی
0.87	2	14	نهادینه سازی مدیریت دانش	دانش محوری	دانش محوری
0.81	3	14	توجه به کاربست دانش روز		
0.87	2	14	آموزش ضمن خدمت کارکنان		
0.94	1	15	پیاده سازی نظام ارزیابی عملکرد		
0.87	2	14	کاربست تکنولوژی های نوین		
0.81	3	13	همسوسازی اهداف فردی با اهداف سازمان		
0.94	1	15	درک و حمایت های مدیریتی		
0.94	1	15	ایجاد امکان انتقال تجربه		
0.87	2	14	ایجاد اتاق فکر		
0.81	3	13	داشتن سیستم پیشنهادات و انتقادات		
0.87	2	14	توجه به هویت فردی	هویت فردی	شرایط علی
0.87	2	14	سیستم تشویق کارکنان		
0.81	3	13	شاپسته سالاری در سیستم ارتقاء کارکنان		
0.81	3	13	تعیین شرح شغل		
0.81	3	13	ایجاد رابطه هم افزا بین کارکنان		
0.94	1	15	ایجاد رابطه هم افزا بین کارکنان و مدیران	ارتباطات فردی و میان فردی	ارتباطات فردی و میان فردی
0.87	2	14	توجه به فرایند اجتماعی شدن کارکنان		
0.94	1	15	ایجاد نظام یادگیری در سازمان		
0.87	2	14	طراحی و ایجاد شبکه های یادگیری در بین کارکنان	زیرساخت آموزش و یادگیری	زیرساخت آموزش و یادگیری
0.87	2	14	کارکنان		

0.81	3	13	توجه به یادگیری مشارکتی در بین کارکنان	زمنیه ای	شرایط زمنیه ای
0.94	1	15	تخصیص بودجه به فعالیت های آموزشی		
0.81	3	13	تأکید سازمان بر استفاده از فناوری های جدید آموزشی		
0.87	2	14	توجه به ایده کارکنان دانش محور		
0.87	2	14	توجه به رضایت شغلی کارکنان	انسانی	توجه به سرمایه انسانی
0.94	1	15	توجه به نظرات و ایده های کارکنان		
0.87	2	14	دادن آزادی عمل به کارکنان		
0.81	3	13	نگاه سرمایه ای داشتن به کارکنان		
0.87	2	14	توجه به اصل خودکارآمدی	مدیریت مداوم و شایسته سالاری	
0.87	2	14	بنات مدیریتی		
0.94	1	15	پرورش حس پاسخگویی		
0.81	3	13	ایجاد سیستم نظام مند شایسته سalarی		
0.81	3	13	ایجاد سیستم حمایت از عملکرد کارکنان		
0.81	3	13	ایجاد محیط کاری سالم و همدل		
0.94	1	15	پرداخت مبتنی بر عدالت		
0.87	2	14	عدالت محوری		
0.81	3	13	اعتقاد به عمل و اخلاق حرفه ای	تخصص گرایی	عدالت محوری و اخلاق حرفه ای
0.87	2	14	توجه به تخصص کارکنان		
0.81	3	13	شائیت دادن به علم و نگاه علمی		
0.87	2	14	فعالیت و عضویت در مجتمع علمی		
0.94	1	15	توجه به انتظارات کارکنان	شخصی کارکنان	توجه به رشد شخصی کارکنان
0.81	3	13	ایجاد فضای آزاد اندیش		
0.87	2	14	توجه به مهارت های ادراکی در تصدی پست		
0.87	2	14	اهمیت مدیریت استعداد		
0.87	2	14	ارزیابی میزان علاوه افراد به ماندگاری در سازمان	شرایط مداخله گر	نظام ارزیابی عملکرد
0.81	3	13	ارزیابی عملکرد افراد مبتنی بر هدف		
0.87	2	14	تأکید بر ارزشیابی کارایی هرینه		
0.94	1	15	استقرار سیستم مدیریت عملکرد		
0.87	2	14	تشکیل دوره های کارآموزی	مشارکت و آینده نگری	
0.81	3	13	توجه به شکاف های آموزشی کارکنان		
0.94	1	15	توجه به مشارکت و همکاری تیمی در بین کارکنان		
0.87	2	14	توجه به آینده پژوهشی در منابع انسانی		

0.87	2	14	توجه به عوامل برانگیزاننده کارکنان	ویژگی های روانشناختی و رفتاری کارکنان
0.94	1	15	توجه به نیازهای روانشناختی فردی	
0.94	1	15	توجه به انتظارات کارکنان	
0.87	2	14	شناسایی ویژگی های شخصیتی کارکنان	
0.94	1	15	شناسایی ویژگی های رفتاری کارکنان	
0.81	3	13	ارتقاء مهارت ارتباطات کلامی	مهارت های ارتباطی و کار
0.87	2	14	ارتقاء مهارت ارتباطات غیرکلامی	
0.87	2	14	توجه به اصول ارتباطات فردی	
0.87	2	14	توجه به توانایی کار تیمی کارکنان	
0.81	3	13	توجه به ارتقاء سواد رسانه ای کارکنان	مهارت های فناورانه و اطلاعاتی
0.87	2	14	توجه به ارتقاء سواد اطلاعاتی کارکنان	
0.94	1	15	توجه به ارتقاء مهارت های فناورانه کارکنان	
0.87	2	14	تفویت تفکر خلاق	خلاقیت و ایده پروری
0.81	3	13	پرورش روحیه کاوشگری کارکنان	
0.94	1	15	ارج نهادن خلاقیت و ایده پروری در سازمان	
0.87	2	14	توجه به مهارت تفکر انتقادی کارکنان	
0.81	3	13	توجه به اصل تواضع و صداقت	مفهوم اصلی
0.94	1	15	توسعه استانداردها و ارزش های اخلاقی	
0.87	2	14	پرورش حس مسئولیت پذیری کارکنان	
0.87	2	14	پرورش حس نوع دوستی و ایثار	
0.81	3	13	پرورش حس تعهد در کارکنان	
0.87	2	14	توجه به قابلیت های بالقوه و بالفعل کارکنان	خودکارآمدی
0.94	1	15	توجه به خودگشودگی فردی	
0.87	2	14	توجه به سلامت روان کارکنان	
0.81	3	13	پرورش حس کمال گزایی در کارکنان	
0.87	2	14	تفویت میل به موفقیت در کارکنان	
0.94	1	15	ایجاد سیستم بازخورد عملکرد	تحلیل و بازخورد
0.87	2	14	ارتقاء مهارت های حل مسئله کارکنان	
0.81	3	13	استفاده از ماتریس SWOT در تحلیل سازمان	
0.87	2	14	ایجاد ارتباط منطقی بین عملکرد و پرداخت	
0.81	3	13	تفویت حس خودباوری	خودباوری و عزت نفس
0.87	2	14	ایجاد احساس شأن و منزلت اجتماعی	
0.87	2	14	توجه به راهکارهای ارتقای عزت نفس کارکنان	
0.87	2	14	توجه به راهبردهای ارتقای مهارت های	

خودتنظیمی کارکنان				راهبردها
0.87	2	14	تدوین سیستم سنجش نگرش کارکنان	
0.81	3	13	ایجاد وابستگی احساسی به سازمان	تعهد شغلی و سازمانی
0.87	2	14	تقویت تعهد شغلی	
0.94	1	15	تقویت تعلق سازمانی	
0.87	2	14	ایجاد زیرساخت فناوری در سازمان	
0.81	3	13	تدوین سیاست‌های مدیریتی توسعه محور	زیرساخت فناوری و مدیریتی
0.81	3	13	آمادگی سازمان برای تغییر	
0.81	3	13	توجه به مدیریت استراتژیک	
0.81	3	13	ارتقاء مهارت‌های تفکر تحلیلی در کارکنان	
0.87	2	14	ارتقاء مهارت‌های تفکر سیستمی در کارکنان	تفکر سیستمی و تحلیلی
0.81	3	13	توجه سازمان به الزامات ارتباطات بین فردی	
0.87	2	14	روشن و شفاف بودن فرایند تشویق کارکنان	
0.94	1	15	ایجاد احساس امنیت در فضای کار	
0.87	2	14	توجه به موضوع سرمایه‌فکری	شفافیت و امنیت
0.81	3	13	شناسایی نیازهای آموزشی فردی	
0.81	3	13	توجه به توانمندی‌های پژوهشی	
0.87	2	14	توجه به امر آموزش	
0.94	1	15	تناسب اختیارات و مسئولیت‌ها	تناسب در برنامه ریزی
0.87	2	14	توجه به اهمیت برنامه ریزی در همه حوزه‌ها	
0.87	2	14	تناسب عملکرد و پرداخت	
0.81	3	13	افزایش کارایی	بهبود عملکرد و کارایی کارکنان
0.87	2	14	توانمند شدن کارکنان	
0.87	2	14	بهبود عملکرد کارکنان	
0.87	2	14	بهبود مهارت‌های حل مسئله کارکنان	
0.87	2	14	بهبود میزان تخصص گرایی در سازمان	تخصص گرایی و شایسته سalarی
0.87	2	14	بهبود میزان شایسته سalarی در سازمان	
0.94	1	15	داشتن کارکنان روزآمد و دانش محور	دانش و ارتباط روزآمد کارکنان
0.94	1	15	بهبود مهارت‌های ارتباطات کلامی و غیرکلامی	
0.94	1	15	شكل گیری محیط کاری هم افزا و دلپذیر	
0.87	2	14	بهبود تفکر سیستمی کارکنان	
0.87	2	14	بهبود تفکر تحلیلی کارکنان	بهبود مهارت‌های تفکر سطح بالای کارکنان
0.94	1	15	بهبود سواد اطلاعاتی کارکنان	
0.87	2	14	بهبود سواد فناوری کارکنان	

0.81	3	13	افزایش انگیزه کارکنان	بهبود نیازهای روانشناختی کارکنان
0.81	3	13	بهبود خودبایویری در کارکنان	
0.87	2	14	رشد شخصی	
0.87	2	14	ارتقاء عزت نفس	
0.94	1	15	بهبود سلامت روان کارکنان	
0.87	2	14	بهبود تعهد شغلی	
0.87	2	14	بهبود رضایت شغلی	
0.81	3	13	بهبود تعلق سازمانی	
0.81	3	13	بهبود نظام پرداخت مبتنی بر عملکرد	پیامد مدیریتی
0.94	1	15	بهبود مدیریت عملکرد	
0.87	2	14	ارتقاء نگهداری کارکنان	
0.81	3	14	جلوگیری از هدر رفت استعداد	
0.87	2	14	کاهش تعارض منافع در سازمان	
0.94	1	15	بهبود حس مسئولیت پذیری	
0.87	2	14	بهبود میزان پاسخگویی	

با توجه به نتایج حاصل شده برای شاخص روابی محتوایی (CVI)، به طور کلی می‌توان ادعا کرد که بنابر نظر خبرگان، گویه‌ها، مقوله‌ها و ابعاد استخراج شده از مصاحبه‌ها از اعتبار کافی برخوردار است.

جدول ۳. نتایج تحلیل شاخص CVR

CVR	تعداد افرادی که گزینه ضروری را انتخاب نکرده اند	تعداد افرادی که گزینه ضروری را انتخاب کرده اند	مفهوم	مقوله اصلی
0.81	3	13	دانش محوری	شرایط علی
0.81	3	13	مدیریت نوین عملکرد	
0.87	2	14	هویت فردی	
0.81	3	13	انگیزش کارکنان	
0.87	2	14	ارتباطات فردی و میان فردی	شرایط زمینه‌ای
0.81	3	13	زیرساخت آموزش و یادگیری	
0.87	2	14	توجه به سرمایه انسانی	

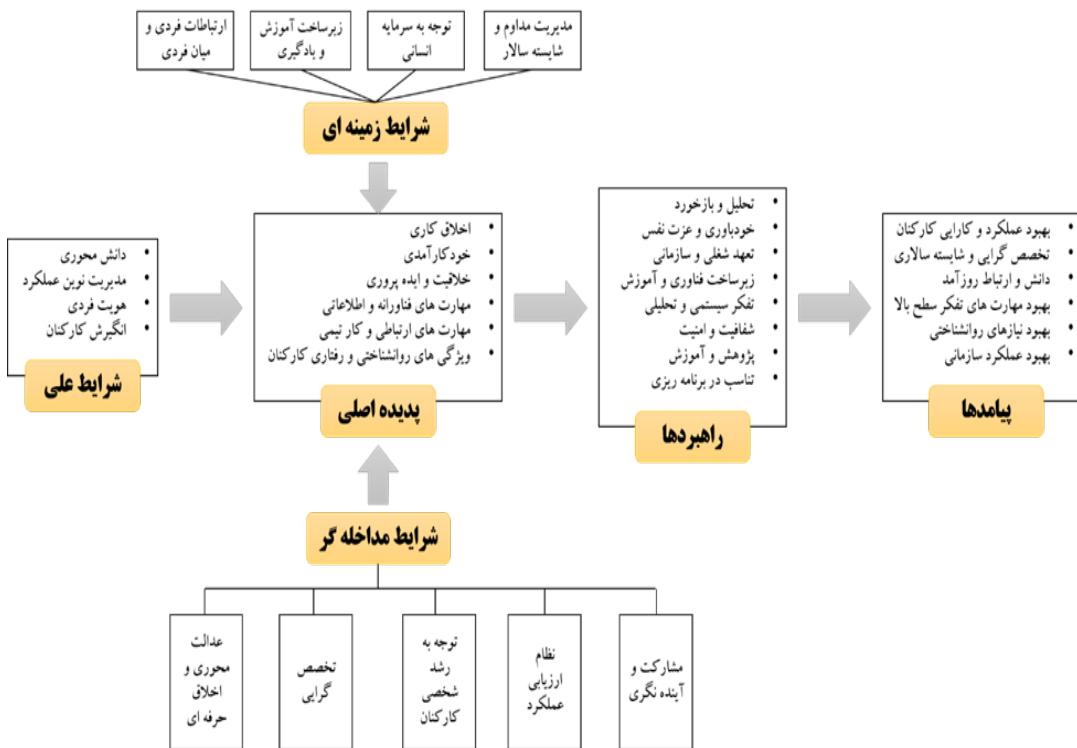
0.94	1	15	مدیریت مداوم و شایسته سalar	
0.81	3	13	عدالت محوری و اخلاق حرفة ای	
0.87	2	14	تخصص گرایی	شرایط مداخله گر
0.94	1	15	توجه به رشد شخصی کارکنان	
0.81	3	13	نظام ارزیابی عملکرد	
0.87	2	14	مشارکت و آینده نگری	
0.81	3	13	ویژگی های روانشناسی و رفتاری	
0.81	3	13	مهارت های ارتباطی و کار تیمی	
0.87	2	14	مهارت های فناورانه و اطلاعاتی	مفهوم اصلی
0.94	1	15	خلاقیت و ایده پروری	
0.87	2	14	اخلاق کاری	
0.87	2	14	خودکارآمدی	
0.81	3	13	تحلیل و بازخورد	
0.87	2	14	خودبادوری و عزت نفس	
0.94	1	15	تعهد شغلی و سازمانی	
0.87	2	14	زیرساخت فناوری و مدیریتی	راهبردها
0.81	3	13	تفکر سیستمی و تحلیلی	
0.87	2	14	شفافیت و امنیت	
0.94	1	15	پژوهش و آموزش	
0.94	1	15	تناسب در برنامه ریزی	
0.87	2	14	بهبود عملکرد و کارایی کارکنان	پیامدها

0.87	2	14	تخصص گرایی و شایسته سالاری	
0.87	2	14	دانش و ارتباط روزآمد کارکنان	
0.87	2	14	بهبود مهارت های تفکر سطح بالا	
0.94	1	15	بهبود نیازهای روانشناسی	
0.87	2	14	بهبود عملکرد سازمانی	
0.81	3	13	پیامد مدیریتی	

طبق نتایج حاصله از تحلیل شاخص نسبت روایی محتوا (CVR) در می یابیم که همه مفاهیم از نسبت روایی محتوا بی رخوردار هستند.

مدل نهایی

حاصل جمع بندی خروجی نرم افزار و انجام آزمون ها و بررسی های مربوط به روایی و پایایی منجر به ترسیم مدل ذیل شده است که می توان تحت عنوان "مدل توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی" نام برد.

شكل ۱. مدل نهایی توسعه فردی منابع انسانی

ب) بخش کمی

اطلاعات توصیفی شرکت کنندگان در بخش کمی به شرح زیر می‌باشد.

جدول ۵. اطلاعات توصیفی شرکت کنندگان پژوهش

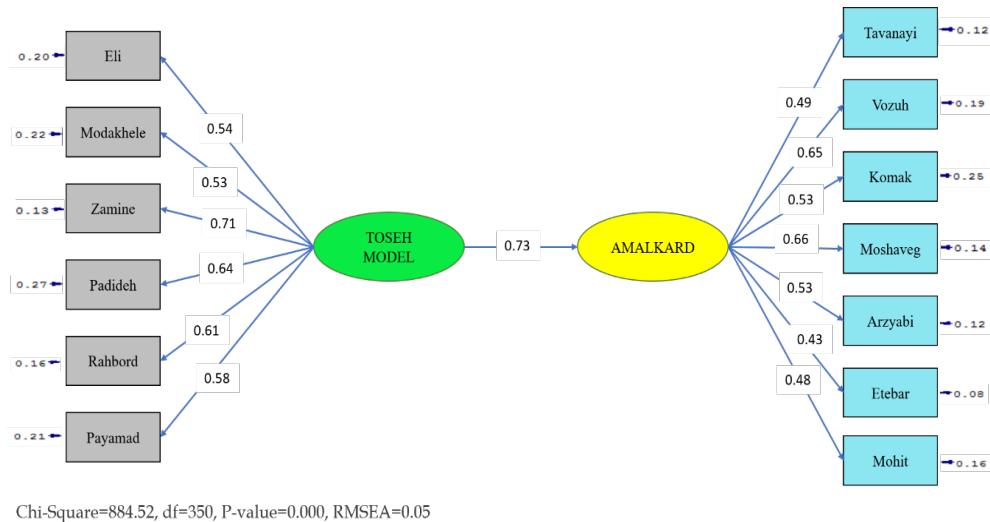
متغیر	سطوح	فرآواني	درصد
جنسیت	زن	۱۲۱	%۳۵
	مرد	۲۳۰	%۶۵
	مجموع	۳۵۱	%۱۰۰
	۲۰ تا ۳۰ سال	۵۶	%۱۶
	۴۰ تا ۴۱ سال	۱۲۵	%۳۵

%۲۵	۸۷	۴۱ تا ۵۰ سال	سن
%۲۴	۸۳	۵۱ سال به بالا	
%۱۰۰	۳۵۱	مجموع	
%۱۶	۵۴	زیر کارشناسی	
%۴۴	۱۵۷	کارشناسی	
%۳۵	۱۲۳	کارشناسی ارشد	
%۵	۱۷	دکتری	
%۱۰۰	۳۵۱	مجموع	

نتایج یافته های توصیفی نشان می دهد که بیشتر شرکت کنندگان در این پژوهش را مردان (۶۵٪) تشکیل می دهند. بیشترین دامنه سنی مربوط به سنین بین ۳۱ تا ۴۰ سال (۳۵٪) می باشد و بیشترین مقطع تحصیلی شرکت کنندگان به کارشناسی با حدود ۴۴ درصد تعلق دارد.

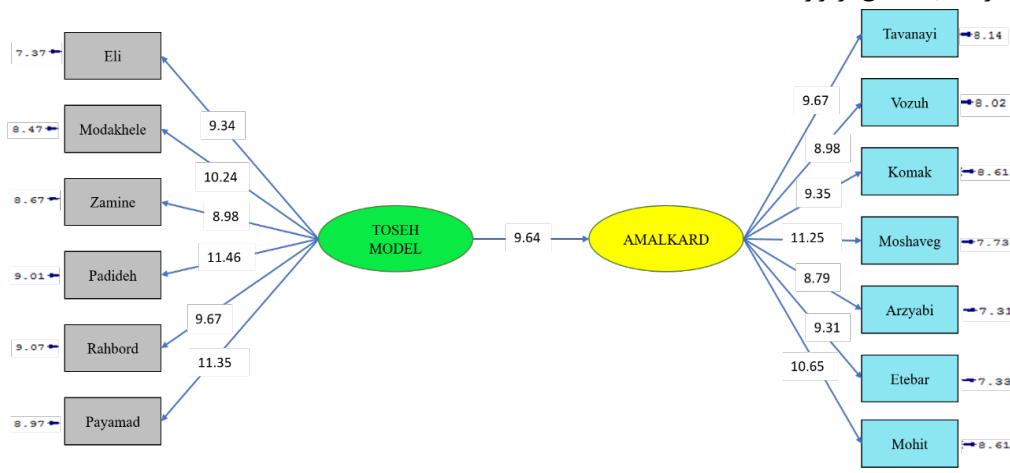
سوال دوم پژوهش: مدل توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی تأمین اجتماعی چه تأثیری دارد؟

در این بخش برای پاسخگویی به سؤال پژوهش ابتدا نتایج تحلیل داده ها برای مقدار بار عاملی و مقدار t در شکل ۲ و ۳ محاسبه شده است. سپس محقق به تبیین رابطه همبستگی و گزارش رگرسیون مربوط به متغیرها پرداخته است تا علاوه بر گزارش اثربخشی، مقدار واریانسی که متغیر توسعه فردی منابع انسانی می تواند از عملکرد سازمانی را تبیین کند نیز گزارش داده باشد.

شکل ۲. مقدار بارهای عاملی مربوط به متغیرهای سؤال پژوهش

همانطور که در شکل ۲ مشاهده می شود، نتایج بدست آمده حاکی از آن است که تمامی روابط بین سازه های تحقیق برقرار است.

شکل ۳. مقدار تی برای بررسی معنی داری ضرایب

نتایج تحلیل داده ها برای تأثیر الگوی توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی در شکل ۲ معادل ۷۳ درصد مقدار بار عاملی گزارش شده است و مقدار t بدست آمده ۹/۶۴ است (شکل ۳) که با توجه به

معنی دار بودن و مثبت بودن این ضرایب می توان گفت که با احتمال ۹۹ درصد متغیر الگوی توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی تأثیر مثبت دارد. نتایج برازش مدل نیز در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۴. نتایج برازش مدل

نتیجه	اعداد بدست آمده	مقدار مجاز	شاخصها
برازش مناسب	۱/۲۸	/df>۳ ^۱ ^۲	نسبت کای دو به درجه آزادی
برازش مناسب	۰/۰۵	کمتر از ۰/۰۹	RMSEA
برازش مناسب	۰/۹۲	بالاتر از ۰/۹	GFI
برازش مناسب	۰/۹۳	بالاتر از ۰/۹	AGFI
برازش مناسب	۰/۹۴	بالاتر از ۰/۹	CFI
برازش مناسب	۰/۹۶	بالاتر از ۰/۹	NFI
برازش مناسب	۰/۹۶	بالاتر از ۰/۹	NNFI

با توجه به نتایج شاخصهای برازنده‌گی در مدل های اندازه گیری تحلیل عامل تأییدی ابزارهای پژوهش می توان گفت مقدار خی دو در همه مدل های اندازه گیری در سطح خطای ۵ درصد معنادار است. همچنین، نسبت خی دو به درجه آزادی در همه مدل های اندازه گیری با توجه به ملاک مدنظر، بیانگر برازش مناسب مدل های مفهومی است. مقدار شاخص RMSEA در همه مدل های اندازه گیری در دامنه قابل قبول قرار دارد و این امر نیز گویای مقدار خطای قابل قبول در مدل های اندازه گیری ابزارها است. مقادیر شاخص های CFI، AGFI، GFI و NNFI در همه مدل های اندازه گیری ابزارها نیز با توجه به ملاک مدنظر مطلوب ارزیابی شدند که نشان دهنده برازش مناسب مدل های اندازه گیری است. بنابراین، با توجه به نتایج مدل های اندازه گیری، می توان گفت همه ابزارهای پژوهش برازش مناسب و قابل قبول دارند.

اطلاعات مربوط به همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با عملکرد سازمانی و ابعاد آن در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۵. ماتریس همبستگی پیرسون بین توسعه فردی منابع انسانی با عملکرد سازمانی و ابعاد آن

توسعه فردی منابع انسانی	متغیر
۱	توسعه فردی منابع انسانی
** [*] /۲۹۷	عملکرد سازمانی
** [*] /۲۲۱	توانایی
** [*] /۳۵۶	وضوح
** [*] /۲۴۳	کمک
** [*] /۵۱۴	مشوق
** [*] /۳۱۴	ارزیابی
** [*] /۲۷۶	اعتبار
** [*] /۳۷۸	محیط

* معنی داری در سطح ۰/۰۵   ** معنی داری در سطح ۰/۰۱

طبق جدول ۵، همبستگی پیرسون بین توسعه فردی منابع انسانی با عملکرد سازمانی و ابعاد آن نشان می دهد که همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با عملکرد سازمانی برابر با ۰/۲۹۷ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). در بررسی ارتباط بین توسعه فردی منابع انسانی با ابعاد عملکرد سازمانی نیز نتایج نشان می دهد که همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با توانایی عملکرد سازمانی برابر با ۰/۲۲۱ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با بعد وضوح عملکرد سازمانی برابر با ۰/۳۵۶ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با بعد کمک عملکرد سازمانی برابر با ۰/۲۴۳ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با مشوق عملکرد سازمانی برابر با ۰/۵۱۴ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با ارزیابی عملکرد سازمانی برابر با ۰/۳۱۴ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با اعتبار عملکرد سازمانی برابر با ۰/۲۷۶ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$). همبستگی بین توسعه فردی منابع انسانی با محیط عملکرد سازمانی برابر با ۰/۳۷۸ بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار می باشد ($p < 0/01$).

جدول ۵، به تبیین رابطه توسعه فردی منابع انسانی با عملکرد سازمانی و ابعاد آن می‌پردازد اما اطلاعاتی در مورد قدرت پیش‌بینی و اینکه چقدر توسعه فردی منابع انسانی می‌تواند بر روی عملکرد سازمانی و ابعاد آن تأثیرگذار باشد، در اختیار ما قرار نمی‌دهد. لذا، در این بخش از روش تجزیه و تحلیل رگرسیون همزمان برای کسب اطلاعات در این زمینه می‌پردازیم.

جدول ۶ به بررسی تأثیر توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی و ابعاد آن در سازمان تأمین اجتماعی تهران می‌پردازد.

جدول ۶. نتایج تحلیل رگرسیون همزمان برای بررسی توسعه فردی منابع انسانی بر عملکرد سازمانی و ابعاد آن

متغیر ملاک	متغیر پیش‌بین	β	R^2	T	سطح معنا داری
توسعه فردی	عملکرد سازمانی	۰/۵۴	۰/۳۴	۵/۶۲	۰/۰۰۱
	توانایی	۰/۴۲	۰/۲۳	۳/۹۲	۰/۰۰۱
	وضوح	۰/۴۸	۰/۲۵	۳/۳۰	۰/۰۰۱
	کمک	۰/۵۷	۰/۲۹	۵/۴۸	۰/۰۰۱
	مشوق	۰/۳۸	۰/۱۹	۳/۰۴	۰/۰۰۱
	ارزیابی	۰/۵۱	۰/۲۷	۴/۴۷	۰/۰۰۱
	اعتبار	۰/۵۶	۰/۲۹	۴/۸۷	۰/۰۰۱
	محیط	۰/۵۵	۰/۲۹	۳/۹۷	۰/۰۰۱

نتایج تحلیل رگرسیون همزمان در جدول ۳ نشان می‌دهد که توسعه فردی می‌تواند ۳۴ درصد از واریانس مربوط به عملکرد سازمانی را تبیین کند. به عبارت دیگر، ضریب تأثیر توسعه فردی ($\beta=0/54$) با مقدار ($t=5/62$) نشان داد که این متغیر با احتمال ۹۹٪ اطمینان تغییرات مربوط به عملکرد سازمانی را پیش‌بینی می‌کند. در رابطه با ابعاد عملکرد سازمانی هم نتایج تحلیل رگرسیون همزمان نشان می‌دهد که توسعه فردی می‌تواند واریانس مربوط به همه ابعاد عملکرد سازمانی را با احتمال ۹۹٪ اطمینان تبیین و پیش‌بینی کند.

بحث و نتیجه گیری

این پژوهش با هدف طراحی الگوی توسعه فردی منابع انسانی و تبیین نقش آن در عملکرد سازمانی تأمین اجتماعی تهران انجام شد. یافته های این پژوهش در بخش کیفی منجر به شکل گیری مدلی برای توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی تهران شد که شامل شش عامل شرایط علی، شرایط زمینه ای، شرایط مداخله گر، پدیده اصلی، راهبردها و پیامدهای توسعه فردی منابع انسانی می باشد. در بخش کمی نیز به بررسی تأثیر مدل توسعه یافته بر عملکرد سازمانی پرداخته شد. در بخش کیفی، شرایط علی توسعه فردی عبارت بود از دانش محوری، مدیریت نوین عملکرد، انگیزش کارکنان و هویت فردی. این مقوله ها طبق نظر مصاحبه شوندگان عوامل علی در شکل گیری مدل توسعه فردی منابع انسانی می باشند. عواملی که شرایط زمینه ای را برای توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی تهران فراهم می کنند عبارتند از: مدیریت مداوم و شایسته سalar، توجه به سرمایه انسانی، زیرساخت آموزش و یادگیری، و ارتباطات فردی و میان فردی. عواملی که نقش مداخله ای در توسعه فردی منابع انسانی دارند عبارتند از: نظام ارزیابی عملکرد، توجه به رشد شخصی کارکنان، مشارکت و آینده نگری، تخصص گرایی، عدالت محوری و اخلاق حرفه ای. مقوله های اصلی برای توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی هم عبارتند از: اخلاق کاری، خودکارآمدی، خلاقیت و ایده پروری، مهارت های فناورانه و اطلاعاتی، مهارت های ارتقابی و کار تیمی، ویژگی های روانشناسی و رفتاری کارکنان. در کنار این عوامل، طبق نظر مصاحبه شوندگان عواملی چون تحلیل و بازخورد، خودبایری و عزت نفس، تعهد شغلی و سازمانی، زیرساخت فناوری، تفکر سیستمی و تحلیلی، شفافیت و امنیت، پژوهش و آموزش و تناسب در برنامه ریزی می توانند به عنوان راهبردها و استراتژی های توسعه فردی منابع انسانی مطرح شوند. پیامدهایی که توسعه فردی منابع انسانی می تواند برای سازمان داشته باشد طبق نظر متخصصان و مدیران مصاحب شده عبارت است از: بهبود عملکرد و کارایی کارکنان، تخصص گرایی و شایسته سalarی، دانش و ارتباط روزآمد، بهبود مهارت های تفکر سطح بالا، بهبود نیازهای روانشناسی و بهبود عملکرد سازمانی. یافته های پژوهش در بخش کیفی منجر به بیان دلالت های عملیاتی و کاربردی در توسعه فردی منابع انسانی در سازمان تأمین اجتماعی شده است که این دلالت ها حتی می توانند برای سازمان های دیگر نیز در توسعه فردی منابع انسانی مفید باشد.

در بخش کمی نتایج نشان داد که به طور کلی بین توسعه فردی منابع انسانی و عملکرد سازمانی رابطه معنادار وجود دارد و توسعه فردی منابع انسانی می تواند ۲۱ درصد از واریانس مربوط به عملکرد سازمانی را با ۹۹ درصد اطمینان پیش بینی کند. در رابطه با تأثیر توسعه فردی منابع انسانی بر ابعاد عملکرد سازمانی نیز نتایج نشان دهد که توسعه فردی منابع انسانی بر ابعاد توانایی، کمک، مشوق، ارزیابی و اعتبار عملکرد سازمانی تأثیر دارد و تنها بر ابعاد وضوح و محیط عملکرد سازمانی تأثیر

معناداری ندارد. یافته های این پژوهش با نتایج پژوهش های حسینی، تبسمی و دادر (۳)، رسولی، الفت پور و قربانی (۲۴)، نوع پسند اصیل و ملک اخلاق (۳۳)، رانا و مالیک (۲۵)، دی بربیتو و دی اولیویرا (۲۶) و سیدو (۲۷) همسوی دارد. در تبیین همسوی نتایج پژوهش های قبلی با پژوهش حاضر می توان به مواردی متعددی اشاره کرد. اولاً، بررسی مبانی نظری نشان می دهد که نظریه ها و استناد موجود در این زمینه از رابطه تنگاتنگ توسعه منابع انسانی و عملکرد سازمانی حمایت می کند. برای مثال نیلی، آدامز و کنرلی (۲۲) عملکرد سازمانی را فرایند تبیین کیفیت اثربخشی و کارایی اقدامات گذشته می دانند و این اقدامات در واقع به نیروی انسانی آن سازمان اعم از مدیران و کارکنان بر می گردد. چرا که اقدامات سازمانی از طریق نیروی انسانی به مرحله عمل می رسد و اساساً عملکرد سازمانی که یکی از مهمترین شاخص ها در تعیین موفقیت یا عدم موفقیت سازمان ها می باشد از طریق بررسی میزان دستیابی به اهداف سازمانی توسعه منابع انسانی آن سازمان تعیین می شود (۱۹). رایت (۱۸) نیز به رابطه تنگاتنگ عملکرد سازمانی و توسعه منابع انسانی اشاره می کند و بیان می کند که ارتقاء عملکرد سازمانی به عنوان مزیت رقبای سازمان از طریق توسعه منابع انسانی امکان پذیر است. بنابراین، بررسی مبانی نظری نشان می دهد که صاحب نظران این عرصه به وجود رابطه همسو بین توسعه منابع انسانی و عملکرد سازمانی اشاره دارند. از منظر پژوهشی نیز در تبیین یافته های این پژوهش با پژوهش های قبلی می توان به جنسیت اشاره کرد. به این معنی که برای مثال در پژوهش حاضر هم زنان و هم مردان به عنوان شرکت کنندگان پژوهش حضور داشتند و در پژوهش های حسینی، تبسمی و دادر (۳)، رسولی، الفت پور و قربانی (۲۴) و رانا و مالیک (۲۵) نیز شرکت کنندگان پژوهش هم از زنان و هم از مردان تشکیل شده بود. بنابراین، می توان گفت که شاید یکی از عوامل همسوی یافته ها حضور شرکت کنندگان زن و مرد در این پژوهش و پژوهش های قبلی بود و لذا متغیر جنسیت به عنوان عامل مداخله گر در پژوهش مطرح نبود. عامل دیگر، می تواند استفاده از ابزار پژوهش مشابه باشد. به این صورت که هم در پژوهش حاضر از پرسشنامه عملکرد سازمانی هرسی و گلداسمیت (۳۲) برای سنجش عملکرد سازمانی استفاده شده است. بنابراین، همسوی یافته های این پژوهش با پژوهش های قبلی هم از منظر مبانی نظری و هم از منظر مبانی پژوهشی قابل بررسی است.

در جمع بندی و نتیجه گیری یافته های پژوهش چنین می توان اظهار نمود که توسعه فردی منابع انسانی به عنوان یکی از شاهرگ های بقاء و شکوفایی کارکنان سازمان، نقش کلیدی در عملکرد سازمانی دارد و یافته های این پژوهش دلالت هایی عملیاتی در راستای توسعه فردی منابع انسانی و بهبود عملکرد سازمانی سازمان تأمین اجتماعی ارائه می دهد.

منابع

1. Jahanian R. Studying Human Resource Development Standards in Maritime Training Organizations. *Journal of Marine Science Education*. 2018;14(9).
2. Sparrow P, Brewster C, Chung C. Globalizing human resource management. Routledge; 2016 Aug 5.
3. Hosseini A, Tabasomi A, Dadfar Z. The Impact of Human Resource Management Functions on Organizational Performance. *Public Management Vision Quarterly*. 2017;29(13).
4. Bernardin HJ, Russell JE, Bernardin HJ. Human resource management: An experiential approach. New York: McGraw-Hill; 2007.
5. McFadden C. Lesbian, gay, bisexual, and transgender careers and human resource development: A systematic literature review. *Human Resource Development Review*. 2015 Jun;14(2):125-62.
6. Jafari M, Ghalmani F. The Role of Human Resource Development on Improving Organizational Ethics and Organizational Trust in Tehran University Jihad Organization. *Afaf Journal of Humanities*. 2018;19(21).
7. Khaefelahi A, Rouhani A, Niri S. Designing Indigenous Human Resource Development Strategies by Separating Staff Employment Status. *Journal of Human Resource Management Research of Imam Hussein University*. 2017;9(3).
8. Baghdadchi R. Identifying Factors Affecting Human Resource Development in Universities: A Qualitative Study. *Journal of Higher Education*. 2018;11(44).
9. Golipour A, Nagdi E, Alipour M. Guiding employees' dream of developing human resources for government agencies. *Journal of Management of Government Organizations*. 2017;6(1).
10. McGuire D. Human resource development. Sage; 2014 May 19.
11. Werner JM, DeSimone RL. Human resource development. Cengage Learning; 2011 Oct 1.
12. Nasehifar V, Amiri M, Mobarakabadi H. Human Resource Development Components of Small and Medium Enterprises for Better Performance. *Journal of Human Resource Management Research in Imam Hussein University*. 2018;10(13).
13. Mohamadi M, Sharifzadeh F. Designing a Performance Management Model with the Human Resources Development Approach in the Public

- Sector. Journal of Training and Development of Human Resources. 2018;4(15).
14. Marchington M, Kynighou A, Wilkinson A, Donnelly R. Human resource management at work. Kogan Page Publishers; 2016 Mar 15.
  15. Cascio W. Managing human resources. McGraw-Hill Education; 2018 Jun 1st.
  16. Lussier RN, Hendon JR. Human resource management: Functions, applications, and skill development. Sage publications; 2017 Nov 30.
  17. Rqjqi-Farjad H, Motiyian-Najar M. The Impact of Knowledge Management on Organizational Performance Considering the Mediating Role of Strategic Human Resource Management Strategies. Journal of Human Resource Management Research in Imam Hussein University. 2018;10(3).
  18. Wright P, Gerhart B, Noe R, Hollenbeck J. Fundamentals of human resource management. Management. 2018;5(3):27-36.
  19. Shin D, Konrad AM. Causality between high-performance work systems and organizational performance. Journal of management. 2017 Apr;43(4):973-97.
  20. Keivani R, Alavi-Salkuye R. An Analysis of the Role of Intellectual Capital in Organizational Performance. Journal of Applied Studies in Management and Development Sciences. 2018;4(3).
  21. Abolfazli SA, Salar J, Zenozi SJ. Designing and explaining the pattern of relationship between organizational entrepreneurship and organizational performance with the mediating role of market orientation. Management Perspective Quarterly. 2017;30(8).
  22. Neely AD, Adams C, Kennerley M. The performance prism: The scorecard for measuring and managing business success. London: Prentice Hall Financial Times; 2002 Jun.
  23. Abbasi H, Sayyadi F, Abdi H, Sayyadi M. Predicting Organizational Performance of Kermanshah Province Youth and Sports Department Personnel Based on Organizational Silence. Organizational Behavior Management Studies in Sport. 2014;2(7).
  24. Rasouli R, Olfatpour NA, Gorbani S. The Impact of Knowledge Management and Human Resource Development on Organizational Performance. Fifth International Conference on Management and Accounting and Second Conference on Entrepreneurship and Open Innovation; 2016 Dec 21.

25. Rana MH, Malik MS. Impact of human resource (HR) practices on organizational performance. International Journal of Islamic and Middle Eastern Finance and Management. 2017 Jun 19.
26. de Brito RP, de Oliveira LB. The relationship between human resource management and organizational performance. Brazilian Business Review. 2016 May 1;13(3):90-110.
27. Seidu Y. Human resource management and organizational performance: Evidence from the retail banking sector. Doctoral dissertation; Aston University; 2012 Jun 17.
28. Garavan TN, McGuire D, O'Donnell D. Exploring human resource development: A levels of analysis approach. Human Resource Development Review. 2004 Dec;3(4):417-41.
29. Russ-Eft D. That old fungible feeling: Defining human resource development. Advances in developing human resources. 2000 Aug;2(3):49-53.
30. Steffen W, Richardson K, Rockström J, Cornell SE, Fetzer I, Bennett EM, Biggs R, Carpenter SR, De Vries W, De Wit CA, Folke C. Planetary boundaries: Guiding human development on a changing planet. Science. 2015;13(23).
31. Tonkenejad M, Davari A. Human Resources Development with Organizational Sociological Approach. Journal of Human Resource Management Research in Imam Hussein University. 2009;1(3).
32. Hoboubi N, Choobineh A, Ghanavati FK, Keshavarzi S, Hosseini AA. The impact of job stress and job satisfaction on workforce productivity in an Iranian petrochemical industry. Safety and health at work. 2017 Mar 1;8(1):67-71.
33. Nopasand-Asli SM, Malek-Akhlag E. Investigating the relationship between talent management and organizational performance. Journal of Human Resource Management Research in Imam Hussein University. 2014;6(1).